EBÜ'L-HASAN SELEM BİN HÜSEYİN EL-BÂRUSÎ

Nişâbûr'un en eski âlim ve velîlerinden. Nişâbûr yakınlarında Bârus köyünden olduğu için el-Bârusî diye tanındı. Kendisine, Ebü'l-Hüseyin, Ebû İmrân ve Ebü'l-Hasan künyeleri verildi ve bunlardan sonuncusu ile meşhûr oldu. Asıl adı, Selem bin Hüseyin olan bu mübârek zât, Nişâbûr'daki âlim ve velîlerin ileri gelenlerindendi. Devrinde Nişâbûr'da yetişen âlim ve velilerden birçoğu kendisinden ilim ve feyz aldı. 271 (m. 884)'de vefât eden evliyâ ve âlimlerin büyüklerinden Hamdûn Kassâr ile 304 (m. 916)'de vefât eden Mahfûz bin Mahmud Nişâbûrî hazretleri bunlardandır. Vefât târihi ve hayatının diğer devreleri hakkında bilgi bulunmayan bu mübârek zât, örnek ahlâkı, dünyâya düşkün olmaması, ilimde ve ibâdette gayreti, günahlardan kaçınıp, harama düşerim korkusuyla mübahların fazlasından da kaçmasıyla tanınırdı, insanlara devamlı iyilik eder, onların haklarını öder, kimseden birşey istemezdi.

Duâsının kabûl olduğu hemen görülürdü. Ebü'l-Hasan Bârusî hazretleri buyurdu ki: "İnsanın içinin kötülüğü dışına vurur."

"Resûlullahın (aleyhisselâm) sünnetine yapışıp, bid'atlerden sakınmadıkça, îmân nûrunun parlaklığına kavuşamazsın."

"Eğer insanların dışındaki rağbet, içlerinde de olsa, dışlarında olan zühd, içlerinde de olsa, onlar Hakkın askerleri olurlardı. Nice çok namaz kılıp oruç tutanlara rastladım. Ama onların yaptıklarının sadece gösterişten ibâret olduğunu gördüm. Onlar, îmânlarının uçup gittiğinin farkında bile değillerdi."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Lübâb, varak 47 a

2) Nefehât-ül-üns, sh. 114

3) Tabakât-ı sûfiyye sh. 123, 273